

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuodelta 2001
suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnanta-
jan kansaneläkemaksusta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuodelta 2001 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta.

Eläkkeensaajilta eläketulon perusteella perittävää sairausvakuutusmaksua ehdotetaan alennettavaksi 0,30 pennillä, jolloin maksu alenisi 3,20 pennistä 2,90 penniin veroäyryltä. Vakuutetun sairausvakuutusmaksu olisi edelleen 1,50 penniä veroäyryltä.

Työnantajilta perittävät maksut eivät muutuisi. Yksityisen yritystoiminnan piiriin kuulualta työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia, perittäisiin vuonna 2001 kansaneläkemaksua yrityksen poistojen määrästä ja palkkasummasta riippuen 2,00, 4,00 tai 4,90 prosenttia

ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä. Yksityisen työnantajan ja edellä mainitun valtion liikelaitoksen sairausvakuutusmaksun suuruus olisi 1,60 prosenttia palkoista.

Kunnalta, kuntayhtymältä ja kunnalliselta liikelaitokselta sekä kirkkotyönantajilta perittävä kansaneläkemaksu olisi 3,15 prosenttia ja sairausvakuutusmaksu 1,60 prosenttia palkoista. Valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta perittävä kansaneläkemaksu olisi 3,95 prosenttia ja sairausvakuutusmaksu 2,85 prosenttia palkoista.

Työnantajan kansaneläkemaksua ja sairausvakuutusmaksua perittäisiin edelleen myös verovapaan ulkomaantyötulon perusteella.

Esitys liittyy valtion vuoden 2001 talousarviesitykseen.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2001 alusta.

PERUSTELUT

1. Johdanto

Pääministeri Paavo Lipposen II hallituksen ohjelmassa todetaan, että hallitus varautuu vaalikauden aikana 10–11 miljardin markan suuruisiin tulovero- ja sosiaalivakuutusmaksuperusteiden kevennyksiin, mikä edellyttää talouskasvun jatkumista vahvana, maltillisia tulopoliittisia ratkaisuja ja verorakenteen kehittämistä. Verotuksen kevennykset kohdistetaan ansiotulojen verotukseen ja sosiaalivakuutusmaksujen alentamiseen. Veronkevennykset ajoitetaan suhdannetilanteen mukaan. Lisäksi hallitusohjelmassa todetaan, että eläkeläisten ylimääräisen sairausvakuutusmaksun alentamista jatketaan.

Eläkkeensaajilta perittävää ylimääräistä sairausvakuutusmaksua alennettiin 0,70 pennillä veroäyryltä vuoden 2000 alusta ja yksityisiltä työnantajilta perittävää alinta työnantajien kansaneläkemaksua alennettiin 0,40 prosenttiyksiköllä vuoden 2000 heinäkuun alusta lukien. Hallitus ehdottaa, että eläkkeensaajien ylimääräisen sairausvakuutusmaksun alentamista jatketaan alentamalla maksua vuonna 2001 0,30 pennillä veroäyryltä.

2. Nykytila ja ehdotetut muutokset

2.1. Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Sairausvakuutuslain (364/1963) 33 §:n 1 momentin mukaan vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruus on 1,25 penniä veroäyryltä. Sairausvakuutusmaksua on kuitenkin yksivuotisten lakien perusteella peritty edellä mainittua määrää suurempana tai pienempänä.

Palkansaajilta alettiin vuonna 1993 periä työeläkemaksua ja työttömyysvakuutusmaksua. Eläkkeensaajilta ei mainittuja maksuja peritä. Niiden sijaan on vuodesta 1993 peritty eläketulojen perusteella sairausvakuutusmaksua korotettuna palkansaajien maksuun verrattuna. Korotus on ollut enimmillään

3,00 penniä veroäyryltä.

Vuodelta 2000 vakuutetun sairausvakuutusmaksua peritään 1,50 penniä kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyryltä. Eläketulon perusteella peritään tämän lisäksi sairausvakuutusmaksua 1,70 penniä veroäyryltä.

Esityksessä ei ehdoteta muutosta vakuutetun sairausvakuutusmaksuun, joten maksu olisi edelleen 1,50 penniä kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyryltä. Eläketulon perusteella perittävää sairausvakuutusmaksun korotusta ehdotetaan alennettavaksi 1,70 pennistä 1,40 penniin veroäyryltä. Eläketulon osalta perittävä sairausvakuutusmaksu alenisi siten vuonna 2001 2,90 penniin veroäyryltä.

Eläketuloa, jonka perusteella sairausvakuutusmaksun korotusta peritään, olisivat veronalaiset vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläke, perhe-eläke ja sukupolvenvaihdoseläke sekä muut luopumiskorvaukset. Eläketuloa olisi myös maatalousyrittäjien luopumistuki. Eläketuloa saavalta henkilöltä perittävästä sairausvakuutusmaksun korotuksesta, maksun täytäntöönpanosta ja muista menettelysäännöksistä olisi voimassa ennakkoperintälain (1118/1996) säännösten lisäksi myös, mitä sairausvakuutuslaissa säädetään vakuutetun sairausvakuutusmaksusta.

Vuonna 2001 perittävästä vakuutetun sairausvakuutusmaksusta sekä eläketuloa saavalta henkilöltä perittävästä sairausvakuutusmaksun korotuksesta ehdotetaan säädettäväksi yksivuotisella lailla.

2.2. Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentin mukaan työnantaja on velvollinen suorittamaan kansaneläkelaitokselle työnantajan sairausvakuutusmaksua 1,50 prosenttia maksamiensa ennakoperinnän alaisten palkkojen määrästä. Myös sairausvakuutusmaksua on peritty yksivuotisilla laeilla poikkeavasti siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa säädetään.

Samoin tämä maksu on ollut eri suuruinen julkisen tahon työnantajille ja yksityisille työnantajille.

Työnantajilta perittävää sairausvakuutusmaksua korotettiin vuoden 1995 alusta 0,15 prosenttiyksiköllä. Korotuksella oli tarkoitus rahoittaa sairausvakuutusrahastosta työnantajille maksettavat korvaukset, joilla tasataan vanhempainpäiväraha-ajalta aiheutuvia kustannuksia eri työnantajien kesken.

Kunta- ja kirkkotyönantajilta perittiin vuodesta 1985 työttömyysturvaetuuksien veronalaistamiseen liittyen korkeampaa sairausvakuutusmaksua kuin muilta julkisen tahon työnantajilta. Kuntatyönantajien sairausvakuutusmaksu alennettiin valtiotyönantajan tasolle vuonna 1992. Vuonna 1997 kuntatyönantajilta perittävä sairausvakuutusmaksu alennettiin vastaamaan yksityisten työnantajien sairausvakuutusmaksua. Kuntatyönantajien maksujen alennukset on otettu huomioon kunnille maksettavissa valtionosuuksissa.

Kirkkotyönantajien maksua korotettiin vuonna 1994, kun silloin toteutettu perhetuen uudistus lisäsi kirkon verotuloja. Kirkkotyönantajien maksua alennettiin vuonna 1997, kun tuomiokapitulien ylläpito siirtyi valtiolta evankelis-luterilaiselle kirkolle. Vuoden 1999 alusta kirkkotyönantajien sairausvakuutusmaksu alennettiin vastaamaan yksityisten työnantajien ja kuntatyönantajien maksutasoa. Samassa yhteydessä alennettiin kirkon saamaa osuutta yhteisöverojen tuotosta.

Vuonna 2000 yksityisen sektorin työnantajalta, kunnalta, kuntayhtymältä ja kunnalliselta liikelaitokselta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkolta ja sen seurakunnalta peritään sairausvakuutusmaksua 1,60 prosenttia ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä. Valtion ja sen laitoksen sekä Ahvenanmaan maakunnan sairausvakuutusmaksu on 2,85 prosenttia palkoista. Sairausvakuutusmaksun suuruutta määrättäessä sellaista valtion liikelaitosta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), pidetään yksityisen sektorin piiriin kuuluvana työnantajana.

Työnantajilta perittävät sairausvakuutus-

maksut ehdotetaan vuonna 2001 pysytettäväksi ennallaan. Yksityisten työnantajien, valtion liikelaitosten, kuntatyönantajien sekä kirkkotyönantajien sairausvakuutusmaksu olisi siten 1,60 prosenttia ja valtion, sen laitoksen sekä Ahvenanmaan maakunnan 2,85 prosenttia ennakonpidätyksen alaisista palkoista.

Tuloverolain (1535/1992) 77 §:n muutoksella yli kuuden kuukauden yhtäjaksoisen ulkomaantyöskentelyn perusteella maksettu ulkomaantyötulo tuli vuoden 1998 alusta kokonaan verovapaaksi. Samassa yhteydessä muutettiin sairausvakuutuslain 33 §:ää siten, että verovapaan ulkomaantyötulon perusteella on kuitenkin maksettava vakuutetun sairausvakuutusmaksua. Vuoden 1998 alusta verovapaan ulkomaantyötulon perusteella on peritty myös työnantajan sairausvakuutusmaksua. Tätä käytäntöä ehdotetaan jatkettavaksi myös vuonna 2001. Työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä ja perusteesta ehdotetaan säädettäväksi edelleen yksivuotisella lailla.

2.3. Työnantajan kansaneläkemaksu

Työnantajan kansaneläkemaksun suuruus on kansaneläkelain (347/1956) 3 §:n 2 momentin mukaan liiketoiminnan pääomavaltaisuudesta riippuen joko 4,25, 4,75 tai 5,25 prosenttia työntekijälle suoritettun enakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Kansaneläkemaksun määrää on kuitenkin useina vuosina yksivuotisilla laeilla alennettu tai korotettu siitä, mitä kansaneläkelain 3 §:n 2 momentissa säädetään. Vuodesta 1982 yksityisiltä ja julkisen tahon työnantajilta on peritty eri suuruista kansaneläkemaksua.

Vuosina 1985 ja 1986 työttömyysturvaetuuksien veronalaistamiseen liittyen kunnalta ja kuntainliitolta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntainliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta perittävää kansaneläkemaksua korotettiin. Vuosina 1987—1996 kaikilta julkisen tahon työnantajilta perittiin saman suuruista kansaneläkemaksua. Kuntatyönantajilta perittävä kansaneläkemaksu alennettiin vuonna 1997 vastaamaan yksityisten työnantajien

keskimääräistä maksutasoa. Kirkkotyönantajien maksua alennettiin vastaavasti vuonna 1999.

Vuodelta 2000 yksityisen työnantajan kansaneläkemaksua on peritty kesäkuun loppuun saakka 2,40, 4,00 tai 4,90 prosenttia ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä. Heinäkuun alusta yksityisiltä työnantajilta alimmassa maksuluokassa perittävä kansaneläkemaksu alennettiin 2,00 prosenttiin palkoista. Kunnalta, kuntayhtymältä ja kunnalliselta liikelaitokselta sekä kirkkotyönantajilta perittävä työnantajan kansaneläkemaksu on 3,15 prosenttia palkoista. Muilta julkisen tahon työnantajilta peritään maksua 3,95 prosenttia palkoista.

Hyväksyessään vuoden 2000 lisätalousarvioesityksen eduskunta edellytti että hallitus selvittää vuoden 2000 aikana, aiheuttaako lisätalousarvioon sisältyvä pientyönantajan kansaneläkemaksun alentaminen kilpailun merkittävää vääristymää ja ryhtyy tarvittaessa toimiin kilpailuedellytysten tasapainottamiseksi. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön tarkoituksena on vuoden 2000 aikana selvittää työnantajan kansaneläkemaksun vaikutusta eri työnantajaryhmien kilpailuasemaan.

Esityksessä ei ehdoteta muutettaviksi työnantajilta perittäviä kansaneläkemaksuja. Yksityisen työnantajan kansaneläkemaksu olisi vuonna 2001 poistojen määrästä ja palkkasummasta riippuen edelleen 2,00, 4,00 tai 4,90 prosenttia ennakonpidätyksen alaisista palkkioista. Kunnalta, kuntayhtymältä ja kunnalliselta liikelaitokselta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta perittävä työnantajan kansaneläkemaksu olisi 3,15 prosenttia palkoista. Valtiolta ja sen laitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta perittävä kansaneläkemaksu olisi 3,95 prosenttia palkoista. Yksityisiin työnantajiin rinnastetaan edelleen myös valtion liikelaitoksista annetun lain mukaiset liikelaitokset.

Työnantajan kansaneläkemaksua perittäisiin edelleen myös verovapaan ulkomaantyötulon perusteella. Kansaneläkemaksun määrästä ja perusteesta säädettäisiin yksivuotisella lailla.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Valtiontaloudelliset vaikutukset

Eläketulon perusteella perittäisiin edelleen ylimääräistä sairausvakuutusmaksua. Maksun pienentäminen 0,30 pennillä veroäyriä vähentäisi kansaneläkelaitoksen saamia maksutuottoja vuonna 2001 noin 155 miljoonalla markalla. Tällöin on oletettu, että uudet ennakonpidätysperusteet tulevat voimaan helmikuun alusta. Lisäksi on otettu huomioon maksujen tilityksessä kansaneläkelaitokselle oleva kuukauden viive. Vuositasolla sairausvakuutusmaksun alentamisen tuottoja pienentävä vaikutus olisi noin 190 miljoonaa markkaa. Valtion takuusuoritus sairausvakuutusrahastoon kasvaisi vastaavilla määrillä. Eläkkeensaajilta vuonna 2001 perittävä ylimääräinen sairausvakuutusmaksu tuottaisi 1,40 pennin suuruisena vuositulosolla noin 870 miljoonaa markkaa.

Yksityisiltä työnantajilta perittäisiin kansaneläkemaksua edelleen porrastettuna. Porrastus olisi saman suuruinen kuin loppuvuonna 2000 ja sen tuotoksi arvioidaan noin 1 970 miljoonaa markkaa vuonna 2001.

Vuodesta 1995 peritty sairausvakuutusmaksun 0,15 prosenttiyksikön korotus tuottaa yksityisten työnantajien osalta noin 320 miljoonaa markkaa vuonna 2001. Vanhempainpäiväraha-ajalta suoritettavien vuosilomakustannusten korvausten määrä arvioidaan vuonna 2001 noin 80 miljoonaksi markaksi.

Kansaneläkerahaston nettorahoitusomaisuuden vähimmäismäärä on neljä prosenttia kansaneläkevakuutuksen vuotuisista maksetuista kokonaismenoista ja sairausvakuutusrahaston nettorahoitusomaisuuden vähimmäismäärä kahdeksan prosenttia sairausvakuutuksen vuotuisista maksetuista kokonaismenoista. Valtio vastaa takuusuorituksella vuosittain mainittujen vähimmäismäärien saavuttamisesta.

Valtion takuusuorituksen määrään vaikuttavat edellä ehdotetun lisäksi myös seuraavat erikseen annettavat kansaneläkelaitoksen rahoitusta koskevat hallituksen esitykset. Hallituksen esityksellä laiksi Kansaneläkelaitoksen rahoituksen väliaikaisesta muuttamisesta vuonna 2001 (HE 107/2000

vp) tilitettäisiin osa arvonnisäveron tuotosta, 2 400 miljoonaa markkaa, kansaneläkelaitoksen kansaneläkerahastoon sen rahoituksen turvaamiseksi. Hallituksen esityksellä laiksi tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 2001 perittävästä maksusta (HE 117/2000 vp) toteutettaisiin niin sanottu täyskorvausperiaate tapaturma- ja liikennevakuutuksessa. Maksun tuotto 307 miljoonaa markkaa on otettu huomioon sairausvakuutusmenojen valtion osuuden vähennyksenä.

Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen valtion takuusuoritusta ei tarvittaisi vuonna 2001 kansaneläkerahastoon. Kansaneläkerahastosta olisi mahdollista siirtää varoja noin 900 miljoonaa markkaa sairausvakuutusrahastoon. Siirron jälkeen valtion takuusuorituksen määräksi sairausvakuutusrahastoon arvioidaan vuonna 2001 noin 2 900 miljoonaa markkaa, missä olisi kasvua kuluvan vuoden takuusuorituksen arviosta noin 660 miljoonaa markkaa. Varojen siirtäminen rahastojen välillä on mahdollista vuoden 2001 loppuun.

3.2. Vaikutukset eri kansalaisryhmien asemaan

Eläkkeensaajan sairausvakuutusmaksun alentaminen vuonna 2001 lisäisi 5 000 markan kuukausieläkettä saavan yksin asuvan eläkeläisen nettotuloa vajaalla 10 markalla kuukaudessa ja eläkeläispuolison tuloa noin 12 markalla kuukaudessa. Suurempaa 8 500 markan kuukausieläkettä saavan nettotulon muutos olisi noin 25 markkaa kuukaudessa. Alennuksen ulkopuolelle jäävät alle 3 500

(puolisoilla alle 3 000) markan kuukausieläkettä saavat, jotka eivät joudu maksamaan kunnallisveroa eikä siten myöskään sairausvakuutusmaksua.

Uudet verokortit tulevat vuonna 2001 voimaan todennäköisesti helmikuun alusta. Siihen saakka eläkkeensaajilta perittäisiin ennakonpidätyksessä sairausvakuutusmaksua vuoden 2000 tasoisena.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu valtiovarainministeriötä, kansaneläkelaitosta ja Verohallitusta.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy valtion vuoden 2001 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Kansaneläkelaitoksen rahoituksen osalta esitys liittyy 3.1. kohdassa mainittuihin erikseen annettaviin hallituksen esityksiin.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001. Lakia sovellettaisiin vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä ehdotetun perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vuodelta 2001 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Sen estämättä, mitä sairausvakuutuslaissa (364/1963) säädetään vakuutetun sairausvakuutusmaksun määrästä, maksu on 1,50 penniä vakuutetulle vuodelta 2001 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriältä. Vakuutusmaksua määrättäessä otetaan huomioon, mitä tuloverolaissa (1535/1992) säädetään.

2 §

Sairausvakuutusmaksun korotus

Jos vakuutettu saa vuoden 2001 aikana eläketuloa, häneltä peritään sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, sairausvakuutusmaksua 1,40 penniä hänelle vuodelta 2001 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriältä. Tämä sairausvakuutusmaksun korotus on kuitenkin enintään 1,40 prosenttia veronalaisesta eläketulosta.

3 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Sen estämättä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) säädetään työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 2001 aikana suoritetun ennakonpidä-

tyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitetusta ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan sairausvakuutusmaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta, evankelisluterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 1,60 prosenttia;

2) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettu liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 2,85 prosenttia.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Sen estämättä, mitä kansaneläkeläissa (347/1956) säädetään työnantajan kansaneläkemaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 2001 aikana suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitetusta ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan kansaneläkemaksua. Ulkomaantyötulon rahana

maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta valtion liikelaitokselta:

a) 2,00 prosenttia

b) 4,00 prosenttia, jos liiketoimintaa harjoittavan työnantajan, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, tai tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimintaa harjoittavan elinkeinoyhtymän vuodelta 1999 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana vuonna maksetuista palkoista; tai

c) 4,90 prosenttia, jos mainittujen poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista;

2) kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 3,15 prosenttia;

3) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettulta liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 3,95 prosenttia.

Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1999, yksityisen työnantajan kansaneläkemaksun suuruutta määrättäessä käytetään vuoden 1998 verotusta varten annettuja tietoja sekä vastaavana aikana maksettuja palkkoja.

5 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Lakia sovelletaan vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanoon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

